

Zavod sv. Nikolaja,

ustanovljen v proslavo 50-letnice Njegovega Veličanstva presvetlega
cesarja Frana Josipa I.

Pravila tega jako važnega in prekornostnega zavoda je prinesla »Edinost« v celoti; naše dame in posamezniki dobé jih še posebe. Me ne moremo drugače, nego da to plemenito napravo priporočamo kar najtopleje osobito našim slovenskim ženam.

Oklic pa, katerega je razposlal osnovalni odbor priporočamo tu-le v pretresovanje.

Poziv in prošnja!

Kar storiš za sê, to že s tabo izgine.
Kar storiš za narod, ostane vselej;
Donesi le kamen za gradbo očine,
A rasla naprej na podlagi bo tej;
Pomogel si stem ji k višavi, lepoti,
In del tvoj ostane v poslopja celoti!

Vaše Blagorodje!

Simon Gregorčič.

Letos, ko vse tekmuje, kako praznovati petdesetletnico vladanja Njegovega Veličanstva našega presvetlega cesarja, katerega želja je, naj se praznuje njegova petdesetletnica ne s hrupom in šumom, pač pa z dobrodelnimi čini, tudi tržaške Slovenke želé pokazati svojo vdanost ter vstreči plemeniti želji plemenitega vladarja. Nadele so si nalogo vstanoviti zavetišče za brezposelne služkinje.

Komu ni znano, koliko naših mladenk pride vsako leto v mesto iskat si zaslužka? In vse te so prepuščene samim sebi ter nimajo, izvzemši male izjeme, nikogar, da bi jim svetoval ter jih ščitil pred pretečo nevarnostjo. Kam se hoče obrniti ubogo, nevedno dekle došlo z dežele v mesto med neznane, tuje ljudi? Komu hoče zaupati, koga hoče vprašati za svet, ko se nihče ne briga za-njo? Ako pride dobrim gospodarjem v roke je srečna, kaj pa, ako pride v roke brezvestnim in brezvernim ljudem, kateri jo oropajo vere in sramožljivosti? Padla je, ker ni imela nikogar, da bi jej svetoval, jo svaril. Koliko solz so že pretočili stariši zaradi takih zapuščenih deklet? Koliko sramote in stroškov so imele občine zaradi njih?

Da se temu zlu odpomore, snujejo tržaške Slovenke zavetišče, kjer se bodo vsprejemale devojke došle z dežele. Tu bodo preskrbljene z vsemi potrebščinami ter se bodo vrh tega poučevale v ročnih delih, kuhanju, likanju in šivanju; navajale se bodo h krepostnemu življenju in štedljivosti. Vsaka devojka, katera bode hotela biti vsprejeta v zavod, bode morala imeti priporočilo od duhovnika in

županstva. Zavetišče bode v dogovoru s stariši ter jih obveščalo o vedenju njihovih hčerā. Skrbelo se bode tudi, da se jim preskrbi dobre in vestne gospodarje ter pazilo na nje, da ne zajdejo na slaba pota.

Da pa nam bode možno izvrševati to težavno nalogo, prosimo vse človekoljube, da nam prihite na pomoč s sveti in dejanji. Vsak še tako majhen dar dojde nam dobro, ker vstanova zahteva velikih žrtev.

Nadejaje se, da nas bode Vaše Blagorodje blagohotno podpiralo, se udano beleži

osnovalni odbor

Marija Škrinjar, Zorzut Rezika, Kunigunda Blatnik, Ivanka Ivančič,
Rezika Gruden, Nežika Gruden, Ema Dekleva, Ivanka Černigoj.

NB. Pisma naj se blagovole pošiljati pod naslovom: »Zavod sv. Nikolaja« Trst
Via Stadion št. 19, I. n.

Neizpeta pesem.

Sinoči truden sem počival
Sen padel mi je na oči,
Pa slavček je zapel tam v gošči
Najlepšo svojih melodij...

In srce se mi je topilo,
Biló mi v prsih je mehko,
Ah, srkal sem jo vso to pesem,
Umel, umel sem jo tako...

In mislil sem: zapišem jutri
To sladko pesem bolečin,
Doslej človeku še privrela
Milejša ni iz prs globin...

In sem zaspal... in spet zbudil se...
Prepolno sem imel srce...
Zaman!.. zapeti je ne morem...
Spi v duši notri mi nekje...

Feodor Sokol.

Iz poezij H. Heine-ja.

Prevel Al. B—č.

D	emante imaš žarovite,	Na tvojih očij krasoto
	In biserov venec blesteč,	Sem zložil kópneč
	Oči imaš divne krasote —	Krdelo nesmrtnih pesmij —
	Predraga, kaj hočeš še več?	Predraga, kaj hočeš še več?

Krasota tvojega oka
Mi bila je oster meč,
Uničila je celó me —
Predraga, kaj hočeš še več?

